

men da det ikke har været muligt at tilvebringe de Oplysninger, hvortil en saadan Beregning maatte støtte sig, have vi været nødsagede til at indskrænke os til et Aar, nemlig 1847; for dette Aar er der af Ministeriet meddelt de nødvendige Efterretninger om 42 afgaaede Embedsmænd, et Antal, der er for ringe til derpaa at bygge nogen sikker Slutning, men stort nok til at man deraf kan danne sig en Formodning om Følgerne af Systemets Indførelse. Disse 42 Embedsmænd erholdt tilsammen efter de gamle Regler 30,571 Rbd. eller (i Middeltal) omtrent 728 Rbd. hver; havde det Thinget forelagte Udkast dengang været Lov, vilde de, dersom de højeste af de deri tilladte Pensionssatser stadig være blevne anvendte, have faaet tilsammen 31,401 Rbd., eller omtrent 748 Rbd. hver, og dersom de laveste stadig være blevne anvendte, tilsammen 27,223 Rbd. eller omtrent 648 Rbd. hver. Da det nu hverken er sandsynligt, at man stadig vilde have givet de højeste Pensioner eller stadig de laveste, vilde i Virkeligheden Pensionernes Størrelse være faldet imellem de 2 nævnte Tal, og om nogen Besparelse havde fundet Sted imod den ældre Beregningsmaade, vilde den i ethvert Tilfælde ikke være bleven stor. Aarsagen hertil er just ikke den, at særdeles saa Embedsmænd ere afgaaede efter en kort Tjenestetid; thi af de 42 omhandlede Embedsmænd have 19 tjent under 30 Aar og altsaa faaet en højere Pension end de vilde have faaet, dersom endog Udkastets højeste Pensionssatser være blevne anvendte paa dem, og kun 9 ere afgaaede efter en Tjenestetid af imellem 40 og 50 Aar, som er den Tid, der giver højere Pensioner efter Udkastet end efter de ældre Regler. Men Grunden er, at de Embedsmænd, som have tjent i 40 Aar, sædvanligvis have meget store Gager, saa at det bliver meget kostbart for Staten at give disse en høj Pension, og at den vanskelig indvinder det, den herved taber, ved at nedsætte Pensionen for de Embedsmænd, som have tjent kortere, selv om Nedsættelsen er meget betydelig.

Vilde saaledes Indførelsen af den i Udkastet foreslaaede Pensionsskala muligvis ikke være nogen særdeles fordelagtig Finansoperation, er det

endnu mere tvivlsomt, om den vilde udøve nogen gavnlig Indflydelse paa selve Embedsstanden, ved at gjøre de yngre Embedsmænds Stilling usikker. Hovedhensigten med al Pensionering maa være, at dygtige, talentsfulde og kundskabrige Mænd ikke lade sig affrække fra at træde i Statens Tjeneste derved, at de i denne ikke kunne vente et saa rigeligt Erhverv, som de i andre Livsstillinger kunne opnaae; til Vederlag herfor byder Staten dem en større Sikkerhed i Erhvervet, og den udstrækker denne Sikkerhed til den Tid, da de, paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag ikke mere kunne tjene Staten. Herved er det hidtil lykkedes Staten at vedligeholde en Embedsstand af antagelig Dygtighed; thi det ligger i den danske Nationalcharacter at foretrække et mindre men sikkert Erhverv for et større men usikkert. Men skulde nu en Embedsmand begynde sin Løbebane i Statens Tjeneste med Vished for, at han, dersom han i Løbet af de første 20 Aar blev usikkert til at vedblive deri, kun maatte vente en saare ringe Pension, da er det at forudsee, at netop de dygtigste ville betænke sig paa at træde ind i denne Tjeneste. Man maa erindre, at vi nylig have antaget en anden Regeringsform, i hvilken Embedsmændenes Stilling formodes at ville blive mindre sikker, end den var under den gamle. Grundloven har anerkjendt Kongens Ret til at afskedige Embedsmændene; men den har tillige villet værne om disse ved at tilsikre dem Afgang til Pension efter Pensionstloven. At dette Værn vil tabe hele sin Betydning, naar Pensionssatserne blive meget lave, er indlysende, og at det især vilde være farligt at nedbryde Værnet for den yngre Del af Embedsstanden, er ikke usandsynligt.

En anden Mislighed ved at sætte Pensionen lav for en kort Tjenestetid er den, at man derved for en Del affjærer sig Afgang til at benytte Mænd i Statens Tjeneste, som tidligere have været i andre Livsstillinger. Der er sikkert ikke saa Embeder, som ere mindre vel tjente med at bestyres af Personer, der fra Barndommen af have været bestemte for en Embeds-Løbebane, end, om de besattes med Mænd, der ved at sættes i andre Virksomheder have erhvervet sig Livserfaringer, som